

[Niels Frederiksen.]
kommer mere Fart i Arbejdet og bedre Betingelser for et sundt økonomisk Erhverv omkring os.

Det, der særkender de to Lovforslag, jeg har den Ære at være Ordfører for, er dette, at de har større Spændvidde end tidligere fremsatte Lovforslag om Jordreformer. De gaar ud paa at give Støtte til Opførelse af Bygninger og til Erhvervelse af Boplads for Borgerne i Landet, lige fra Arbejderne i Byerne og Landkommunerne til den ubemidlede Gaardmandssøn, der spejder efter Erhverv og ikke ser sig i Stand til at faa et Stykke af sin fædrene Jord uden den Mulighed for Belaaning til at rejse eget Hjem uden Statens Støtte, som vi hermed tilsigter at give. Samtidig gives der Bestemmelser om, at man ved den private Udstykning uden Statens Støtte faar den Hjælp fra Statens Side, der bestaar i Fritagelse for offentlige Afgifter ved Hjemmets Start i samme Omfang, som de Jordbrugere faar, der opnaar Statslaan til Opførelse af Bygninger og til Start af Hjem. Spændvidden er altsaa større end nogen Sinde før, og det er, fordi vi mener, at det danske Folk har Ret til at faa en Haandsrækning fra den nu bestaaende Jordfond og derved blive i Stand til at skabe sig Boplads og Virkefelt.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg bemærke følgende: Det fremgaar af disse, at man ved at give et økonomisk Tilskud til kommunale Institutioner søger at ane mere disse til at tage denne store Sag op. Der er neppe nogen i den danske Rigsdag, der betvivler det ønskelige i at faa Arbejdet paa disse Omraader i Gang Landet over til Gavn for alle og til Skade for ingen, naar vel at mærke Arbejdet kan foregaa paa et økonomisk forsvarligt Grundlag, som kan bære ind i de kommende Tider. Man tilsigter gennem et Tilskud fra Statens Jordfond at anspore de kommunale Myndigheder omkring i Landet til at tage hele dette Spørgsmaal op ud fra den Erkendelse, at vi ved, hvilken praktisk Betydning det vilde have, om Udstykningen kunde spredes jævnt over Landet, saaledes at de unge i største Udstrækning kunde faa Lov til at skabe sig nye Virksomheder i deres Hjemstavn. Enhver, der har med Udstykning at gøre, ved, hvor uendelig meget det betyder, at Nybyggeren kan faa Lov til at blive i sin Hjemegn og faa den Støtte og Haandsrækning ved sit Hjems Opførelse, som Naboer og Bekendte, Slægt og Venner er i Stand til at yde ham, uden at dette bestaar i direkte Pengehjælp, og det gælder, enten det er en ung Karl, der som Arbejdsmand ved en

Virksomhed i Kommunen ønsker at bygge sig et Hus, eller det er en ung Landmand, der ønsker at rejse et Hjem, enten et Husmandsbrug eller et Hjem paa et Stykke af sin Fars Jord. Der er ingen Tvivl om, at rent praktisk set betyder den Haandsrækning, han ad den Vej kan opnaa fra Slægt og Venner, mange Gange mere end Hundreder og helt op til Tusind Kroner. Det, man tilstræber i saa Henseende, er jo at skabe Mulighed for, at Kommunalbestyrelserne kan tage den Sag i deres Haand, slaa Byggegrundsspekulationen ned, skabe Betingelser for, at den ubemidlede Borger i Kommunen kan bygge, til Gavn for Haandværkerbefolkningen og Handelsstanden indenfor Kommunens Omraade og til Hjælp og Gavn for den Ungdom, der vokser op indenfor Kommunens Omraade. Jeg tror ikke paa det, som man maaske fra mange Sider vil fremføre, at de kommunale Raad sandsynligvis ikke vil bruge denne Lov synderligt. Jeg tror, at hvis man ved en Lov som denne giver Kommunalbestyrelserne Mulighed for at gøre deres Indsigt og Indflydelse gældende til Gavn for dem, man her tilsigter at hjælpe, vil de ikke holde sig tilbage.

En af vore Forslags væsentligste Bestemmelser er jo den, at hvis man i Bykommuner og Landkommuner har offentlig Jord til Raadighed, maa denne ikke udstykkes og sælges paa almindelig Maade til Dagens Pris og til Spekulationsanvendelse, men skal udbydes efter Bestemmelserne i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Og man fjerner den Vanskelighed, som de kommunale Raad hidtil har haft ved at bruge disse Bestemmelser, idet man giver Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at skabe Belaaningsmuligheder til Opførelse af Bygninger paa de Jordlodder og Byggegrunde, som man efter denne Lovs Princip giver til Brug for Borgerne indenfor Kommunens Omraade. Vi har jo Erfaringer i saa Henseende indenfor den Virksomhed, der hidtil har været, gaaende ud paa at skabe Byggegrunde efter Loven af 4. Oktober 1919, men vi har stødt paa den Vanskelighed, at de, der faar Byggegrunde paa disse Betingelser, med de nuværende Kreditforhold har haft overordentlig vanskeligt ved at faa de Byggelaan, som har været nødvendige for, at de kunde faa Byggegrunde paa de sunde og billige og rimelige Vilkaar, som denne Lov giver til den, der erhverver Byggegrund efter den. Denne Vanskelighed fjerner vi, idet vi giver Bykommuner og Landkommuner Tilladelse til uden højere Myndigheds Samtykke at give